

Виховання є суттєвим фактором розвитку та формування особистості. Під цим терміном розуміємо цілеспрямований, спеціально організований процес взаємодії викладача та студентів медичних спеціальностей з метою формування в останніх позитивних властивостей та якостей особистості.

Світовий соціально-історичний досвід дає можливість визначити головну мету виховання як формування гармонійно та всебічно розвиненої особистості, підготовленої до ініціативної соціальної та професійної діяльності в сучасному суспільстві, особистості, здатної сприймати й примножувати його цінності. Мета виховання визначає його зміст, методи й засоби, оптимальна дія яких має забезпечити очікуваний результат.

Головна мета національного виховання — набуття молодим поколінням соціального досвіду, успадкування духовних надбань українського народу, досягнення високої культури міжнародних взаємин, формування у молоді рис громадянина української держави, розвиненої духовності, моральної, художньо-естетичної, правової, трудової, екологічної культури. Мета національного виховання конкретизується через систему виховних завдань, що є загальними не тільки для усіх виховних закладів, а для всього суспільства загалом.

Професійне виховання — це діяльність, спрямована на формування у студентів - медиків професійної самосвідомості, ерудиції та компетенції; здатності ставити завдання у сфері професійної діяльності та творчо їх вирішувати. Навчально-виховний процес у навчальному закладі є основною ланкою професійного становлення студента. Тому принципово важливо поєднувати теорію та практику, з найбільшою ефективністю передавати студентам необхідний обсяг знань і вмінь, навчати їх систематично працювати над собою, уміло користуватися набутими знаннями в умовах ринкових відносин. Виховання студента як фахівця орієнтовано на розвиток:

- глибокої зацікавленості, любові до обраної професії - лікаря, професійної самосвідомості, ерудованості та компетентності;
- усвідомлення професійного інтересу й відповідальності;
- здатності ставити творчі завдання та ефективно їх вирішувати у сфері професійної діяльності;
- готовності приймати нестандартні рішення;
- відкритості для нових досягнень науки, техніки та практики.

Важливою в цьому процесі є особистість викладача, передусім дисциплін фахового спрямування. Одним із складників професійного становлення є оволодіння знаннями та навичками співпраці з людьми, психологічна готовність працювати в ринкових умовах та відповідати за результати своєї роботи. Результатом професійного виховання є любов і повага до вибраної професії лікаря, глибокі та різнобічні фахові знання та вміння, творчий підхід студента до вирішення наявних проблем, готовність приймати нестандартні рішення, особиста відповідальність за справу, відкритість для нових досягнень науки, техніки та практики. Формами професійного виховання є проведення бесід, круглих столів, конференцій, конкурсів, диспутів.